

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte: Timofti Vladimir,

judecători: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de inculpata Capațina Dana și de către reprezentantul legal Capațina Ala în numele inculpatei Capațina Dana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2018, în cauza penală privind-o pe

Capațina Dana XXXXX, născută la XXXXX, originară și domiciliată în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.01.2018 – 22.06.2018;

Instanța de apel: 20.08.2018 – 29.11.2018;

Instanța de recurs: 19.07.2019 – 30.10.2019;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 22 iunie 2018, Capațina Dana a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă cu închisoare pe termen de 9 (nouă) ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru minori.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat, că Capațina Dana la data de 20 august 2017, în jurul orei 05:00, deplasându-se pe str. Miron Costin din mun. Chișinău, în regiunea parcului „Afganez” a întâlnit-o pe minora XXXXX. La propunerea lui Capațina Dana ambele s-au deplasat în parcul, amplasat în sectorul Rîșcani, pe str. Branîștei, 19 colț cu Alecu Russo, 14/1, unde între cele două minore s-a iscat un conflict. În rezultat, Capațina Dana intenționat, cu o deosebită cruzime, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale - cauzarea suferințelor fizice, prevăzându-le și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, i-a aplicat minorei XXXXX multiple lovituri cu picioarele în zonele vitale ale corpului - în regiunea capului, gâtului, cutiei toracice și a abdomenului, după care, văzând că XXXXX este inconștientă, a dezbrăcat-o de haine și a părăsit locul comiterii infracțiunii. De la loviturile

primite a survenit decesul minorei XXXXX, cadavrul căreia a fost depistat de către un trecător abia la 14 septembrie 2017.

Astfel, prin acțiunile sale a comis infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, după indicii calificativi *omorul intenționat, adică omorul unei persoane, săvârșit cu deosebită cruzime*.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către avocatul Mirolubov R. în numele inculpatei și de către avocatul Iachimov C, în numele inculpatei.

3.1. Prin apelul declarat de avocatul Mirolubov R. s-a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru primă instanță, motivând că acțiunile inculpatei nu întrunesc elementele componenței de infracțiune imputată.

3.2. Prin apelul avocatului Iachimov C. s-a solicitat casarea sentinței în partea aplicării pedepsei lui Capațina Dana în baza art. 145 alin. (2) Cod penal, rejudecarea cu pronunțarea unei noi decizii prin care în privința acesteia să fie emisă o sentință de achitare pe motivul lipsei elementelor infracțiunii imputate, invocând următoarele argumente:

- atât la etapa de urmărire penală, cât și în instanța de judecată acuzarea nu a demonstrat vinovăția lui Capațina D. Din declarațiile făcute de aceasta în ședința de judecată ea a recunoscut faptul că s-au văzut cu partea vătămată, și chiar s-au certat pentru niște bani. Recunoaște că i-a aplicat și careva lovituri, dar faptul că ar fi omorât-o nu recunoaște. Fiind audiați în cadrul ședinței de judecată nimeni din martori nu au putut indica direct la inculpată ca anume aceasta a săvârșit infracțiunea de care este învinuită, astfel toate probele cumulative rămân indirecte. Mai mult ca atât fiind audiat în cadrul ședinței de judecată expertul legist care a participat la efectuarea raportului de expertiză a indicat că este imposibil de stabilit cauza decesului părții vătămate pe motivul stării de putrefacție. Totodată, instanța de fond urma să examineze și să elucideze toate probele și factorii care au dus la comiterea infracțiunii date, și anume că partea vătămată a fugit de acasă, nu locuia cu mama sa, avea relații dubioase cu diferiți bărbați și băieți. Și însăși inculpata a recunoscut că în acea seara ambele au prestat relații sexuale pe bani unor necunoscuți. Pe aceste motive nu este corect a recunoaște pe cineva vinovat mai mult ca atât că inculpata este minoră și are un viitor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2018, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de către avocatul Mirolubov Rodica în numele inculpatei și de către avocatul Iachimov Cristina în numele inculpatei, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că vinovăția inculpatei este demonstrată cu certitudine prin următoarele probe:

- declarațiile martorului Badragan Elena (vol. V, f. d. 47-49);
- procesul - verbal de cercetare la fața locului din data de 14 septembrie 2017 (vol. I, f. d. 24-28);
- procesul - verbal de cercetare la fața locului din data de 02 octombrie 2017;
- raportul de expertiză judiciară nr. 330 din 27 septembrie 2017 (vol. I, f. d. 38-39);

- raportul de expertiză judiciară nr. 1765 din 18 octombrie 2017 (vol. I, f. d. 46-48);
- raportul de expertiză judiciară nr. 354 din 16 octombrie 2017;
- raportul de expertiză judiciară nr. 154 din 31 octombrie 2017 (vol. IV, f. d. 39-42);
- procesul - verbal de examinare a obiectului din data de 05 octombrie 2018 (vol. IV, f. d. 97 -101);
- procesul - verbal de reconstituire a faptei din data de 27 octombrie 2017 (vol. IV, f. d. 16-19);
- procesul - verbal de recunoaștere a obiectului din 20 septembrie 2017 (vol. I, f. d. 69-71);
- procesul - verbal de recunoaștere a obiectului din 20 septembrie 2017 (vol. I, f. d. 72-74);
- două suporturi tehnice DVD-R de culoare alb cu inscripția „Titanium” și înscrisul manuscris „Audiere Disc II și Disc IV”, pe care este înregistrată secvența video din data de 27 octombrie 2017 și care se păstrează la materialele cauzei penale (vol. IV, f. d. 21);
- un suport tehnic DVD-R de culoare alb cu inscripția „Titanium” și înscrisul manuscris „Audiere Disc I”, pe care este înregistrată care secvența video din data de 26 octombrie 2017 și care se păstrează la materialele cauzei penale (vol. IV, f. d. 20);
- corpurile delict: două brățări, una din ață de diferite culori împletită, pe care se află mai multe accesorii având forma unui cerc, iar pe ea se află desenată o frunză asemănătoare cu cea de cânepă, dar și o brățară din piele presată de culoare neagră, la mijlocul căreia se află un accesoriu din fier de culoare argintie pe ea având inscripții, recunoscute în calitate de corp delict și anexate la materialele cauzei penale prin ordonanța din 20 septembrie 2017.

Instanța de apel a menționat că, urmărirea penală și judecata în primă instanță s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și, respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate.

În contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal.

Față de lucrul judecat de prima instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatei, astfel fiind în corespundere cu exigențele.

În context, este corectă concluzia primei instanțe privind calificarea infracțiunii imputate inculpatei, prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpată și semnele componenței de infracțiune prevăzute la articolul 145 alin. (2) lit. j)

Cod penal: omorul intenționat, adică omorul unei persoane, săvârșit cu deosebită cruzime.

Argumentele apelantei precum că inculpata nu au avut intenția de a omorî victima, între ele fiind prezentă doar o altercație, nu constituie temei de a o absolve pe inculpată de răspundere penală, or versiunea înaintată în procesul penal nu are acoperire probatorie și se combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză.

În opinia instanței de apel nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatei, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și apreciate în modul cuvenit, demonstrează cu certitudine săvârșirea de către aceasta a omorului intenționat al victimei.

Au fost respinse de către instanța de apel și invocările apărării precum că inculpata nu au avut intenția de a omorî victima, deoarece acestea nu pot duce în mod de sine stătător la recalificarea faptei în baza articolului 151 alin. (4) Cod penal, dat fiind faptul că potrivit circumstanțelor stabilite ale cauzei: loviturile aplicate cu densitate și forță mare în zone vitale importante ale corpului, caracterul și densitatea mare a loviturilor aplicate, sunt apte de a produce moartea, stabilesc în mod cert săvârșirea de către inculpată a omorului intenționat al victimei.

În această ordine de idei, instanța de apel a considerat că a fost probat și s-a conturat clar se mobilul apărut la inculpată ca un element psihic, ce a contribuit la luarea hotărârii de a acționa cu intenție, fiind evident că inculpată a manifestat sentimente de ură față de victimă, fapt ce a impulsionat voința ei de a-și realiza intenția de a o omorî pe victimă.

Totodată, instanța de apel a considerat ca fiind stabilită în limitele legii pedeapsa aplicată inculpatei, dat fiind faptul că la soluționarea chestiunii respective, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 70, 75 și 79 Cod penal.

6. Împotriva deciziei instanței de apel la 04 iulie 2019, declară recurs ordinar reprezentantul legal al inculpatei, prin care solicită repunerea în termen a recursului cu admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri de achitare a inculpatei.

În motivarea recursului, invocând temeiurile de drept prevăzute de pct. 6), 8) și 12) alin. (1) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, indică următoarele argumente:

- atât procurorul care a pus sub învinuire inculpata, cât și ambele instanțe de judecată inferioare și-au depășit competența legală, or, la materialele dosarului nu există nici un raport de expertiză-medico legală, care ar stabili cauza decesului și, cel mai important, legătura causală dintre loviturile aplicate minorei XXXXX cu decesul nemijlocit al acesteia;

- învinuirea și anume constatarea din actul de învinuire și din sentința de condamnare, precum că "de la loviturile primite a survenit decesul minorei XXXXX", este o depășire a competenței, or, nici procurorul și nici instanța de judecată nu sunt competente să stabilească din ce cauză a survenit decesul, unica persoană abilitată să se expună în acest sens este doar medicul-legist prin raport de expertiză judiciară medico-legală care lipsește la materialele cauzei.

7. Procurorul prin referința depusă solicită declararea inadmisibilității recursului pe motiv, că motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel și o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că, recursul este declarat peste termen.

Dispozițiile art. 422 Cod de procedură penală, prevăd expres că termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Din materialele dosarului, rezultă că dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 29 noiembrie 2018, inclusiv în prezența inculpatei Capațîna Dana, a apărătorului acesteia Iachimov Cristina și a reprezentantului legal al inculpatei Capațîna Ala, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 29 noiembrie 2018 (f. d. 225 – 230, vol. V), din care rezultă că atât inculpata, cât și reprezentantul legal al inculpatei au fost înștiințați despre ziua pronunțării deciziei motivate pentru data de 28 decembrie 2018, însă din motive necunoscute nu s-au prezentat.

Potrivit art. 231 alin. (1) Cod de procedură penală, termenele stabilite de prezentul cod se calculează pe ore, zile, luni și ani. Alin. (2) prevede că la calcularea termenelor procedurale se pornește de la ora, ziua, luna și anul indicate în actul care a provocat curgerea termenului, afară de cazurile în care legea dispune altfel. Alin. (3) prevede că la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Astfel, în speță, termenul de 30 zile se calculează, începând cu 28 decembrie 2018 și se epuizează la 28 ianuarie 2019 (inclusiv), însă recursul ordinar a fost declarat de inculpata Capațîna Dana și de către reprezentantul legal Capațîna Ala în numele inculpatei Capațîna Dana, la data de 04 iulie 2019, înregistrat la Curtea Supremă de Justiție cu numărul de intrare 01-2108 (f. d. 18, vol. VI).

Din cele expuse supra, instanța de recurs conchide, că recursul ordinar declarat de inculpata Capațîna Dana și de către reprezentantul legal Capațîna Ala în numele inculpatei Capațîna Dana este depus peste termenul legal de 30 zile, prevăzut în art. 422 Cod de procedură penală.

Potrivit prevederilor art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Unul dintre scopurile legii procesual penale este asigurarea egalității pentru toate părțile interesate în procesul penal, însă acest deziderat impune

disciplinarea activității procesuale, inclusiv și prin stabilirea unor termene peremptorii.

În acest sens, art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală impune obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului. Astfel, neexecutarea în termen a unui drept procesual, conform sancțiunii menționate, duce la pierderea acestuia.

Prin urmare, Colegiul penal, constatând încălcarea de către recurent a prevederilor art. 422 Cod de procedură penală a ajuns la concluzia inadmisibilității recursului declarat de către reprezentantul legal Capațîna Ala în numele inculpatei Capațîna Dana, din motiv că este depus peste termen.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Capațîna Dana și de către reprezentantul legal Capațîna Ala în numele inculpatei Capațîna Dana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2018, în cauza penală privind-o **Capațîna Dana XXXXX**, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **28 noiembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor